Written by - க.பாலேந்திரா -
Thursday, 02 July 2020 21:48 - Last Updated Friday, 03 July 2020 12:18

-□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□. □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□. -□□□□□□□□ -

இலங்கையில் நான் மிகத் தீவிரமாக இயங்கிய 76-82 காலப் பகுதியில் , நாடகங்களை தொடர்ந்து மேடையேற்றியது மட்டுமல்ல , நாடகங்கள் பற்றிய விமர்சன கூட்டங்கள் , பத்திரிகை வாயிலாக நாடகங்கள் பற்றிய விவாதங்கள் போன்ற பலவற்றையும் நடத்தினோம்.நாடகம் குறித்து மிக உக்கிரமான விவாதங்கள் நடந்த காலம் அது.விவாதத்தின் மையப் புள்ளியாக நான் நெறிப்படுத்தி மேடையேற்றிய நாடகங்கள் அமைந்தன.

இலங்கையில் தேசிய அளவிலான பத்திரிகைகள் எமக்கு களம் கொடுத்தன. தமிழகத்தில் இப்படியான நிலைமை இருக்கவில்லை.1982 இல் நான் தமிழகம் சென்ற போது ஓரு இலக்கிய ஆளுமை என்னிடம் கூறியிருந்தார் . அங்கு அப்போது, தீவிர நாடக முயற்சிகளுக்கு பெரிய பத்திரிகைகளில் ஓரு single column news கூட கொடுக்க மாட்டார்கள் என்று கூறினார் .

1979- காலப் பகுதியில் "தினகரன் "பத்திரிகையின் ஆசிரியப் பீடத்தில் அப்போது பணி புரிந்த திரு ஈ கே ராஜகோபால் அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க "மேடைப் பிரச்சினைகள் " என்ற தலைப்பில் ஓரு பத்தி சில வாரங்களுக்கு எழுதினேன் . அதில், நான் முக்கியமாக முன் வைத்த நவீன தீவிர தொடர்ந்த நாடகமேடையேற்றங்களின்

தவேை பற்றியும் ,நாடகப் பிரதிகளின் பஞ்சம் , சினிமா,வானொலி போன்றவற்றுக்கும் நாடகத்துக்கும் உள்ள வேறுபாடுகள் போன்ற பல விடயங்கள் பகிர பட்டன. இளைய தலைமுறை நாடக ஆர்வலர்களுக்கு அன்றயை ஈழத்து நாடக சூழலைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளவும் ,வரலாற்றை அறிந்து கொள்ளவும் இந்த எனது பதிவுகள் உதவலாம்.

"மேடைப் பிரச்சினைகள் " கட்டுரை (பத்தி) தொடரின் முதலாவதை இன்று பகிர்கிறேன்.தொடர்ந்து மற்றயை பதிவுகள் வரும்.
இந்தமுதலாவது கட்டுரை 03-06 1979 இல் பத்தி எழுத்தாக வருவதற்கு முன்னர் எனது நெறியாள்கயைில் □□□ , □□□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□ , □□□□□□□□□□□□□□,□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□ ,□□□,□□□□□ □□□□□ □□□□ □□□□□□,□□□ □□□□ □□□□ ஆகிய நாடகங்கள் பல தடவகைள் மேடையேறியிருந்தன.

□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ 1 (□□□□□□□ 03-06 1979)

"இலங்கயைில் தமிழ் நாடகம் வளரவில்லை" என்று பல காலமாக ஒரு குரல் கேட்டுக் கொண்டுதானிருக்கிறது. அங்கும் இங்குமாக சில பாய்ச்சல்கள் சில திருப்புமுனகைள் சல மலைக்கற்கள் அவ்வளவு தான் என்பது மற்றொரு குரல். இந்த நன் முயற்சிகள் மக்களிடம் சனெ்று ஓரு பாதிப்பை ஏற்படுத்தத் தவறிவிட்டன. ‘நாடகம்’ என்று பரவலாக மேடையேறுபவை பல நகர்ப் புறங்களிலானாலும் சரி, கிராமங்களிலானாலும் சரி நாடகமாகவும் இல்லாமல் சினிமாவாகவும் இல்லாமல் அரங்கேறும் ஏதோ ஒன்று.

“எதைச் சயெ்தாலும் எப்படிப்பட்ட தரமற்ற பாமர ஈடுபாடாக இருப்பினும், கலை, கலைஞன் என்ற அங்கீ காரமும் விருதுகளும் புகழும் கிடைத்து விடும் என்ற நிலயைில், மலிவான புகழ், பணம் இவற்றின் தேடலிலயேே, அத்தேடலின் பேறறியே இவ்வங்கீ காரத்தகைக் கொடுத்து விடுமாயின் உண்மயைான கலை வாழ்விற்கு இடமிருப்பதில்லை. தமிழகத்தில் இந்நிலை இன்னும் கீ ழ்நோக்கிச் சனெ்றிருகு;கிறது” என்கிறார் தமிழ்நாட்டு விமர்சகர் ஒருவர். அதன் பாதிப்பு இங்கும் சறெிந்திருக்கிறது. அந்தப் படுமட்டமான அடிநிலை சொன்னால் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு கோபம் கூட வரும். நாம் முகம் கொடுக்க வேண்டிய கசப்பான உண்மை. இது மிகப் பரிதாபகரமானது.

‘மக்கள் எதற்குத் தகுதியானவர்களோ அதயைே பெறுகிறார்கள்’ என்று ஜனநாயகத்தைப் பற்றி ஒரு கூற்று உண்டு. இது எமது நாடக ரசிகர்களுக்கும் பொருந்துமா? பாவம்! ஆவர்களும் தான் என்ன சயெ்வார்கள்? தனெ்னிந்தியத் திரைப்படத் தயாரிப்பாளரானாலும் சரி, எம்மவர்களானாலும் சரி, இவர்கள் வகைக்கும் கோஷம் இதுதான் “மக்கள் இதயைே விரும்புகிறார்கள்” மக்கள் வேறு வழியின்றி இந்தச் சினிமாக் குப்பகைளைத் தான் ஏற்க வேண்டியிருந்தது. ரசனை உணர்வு மழுங்கிப் போய்விட்ட இந்த விஷச் சூழலிலிருந்து விடுபடுவது கொஞ்சம் சிரமம் தான்!
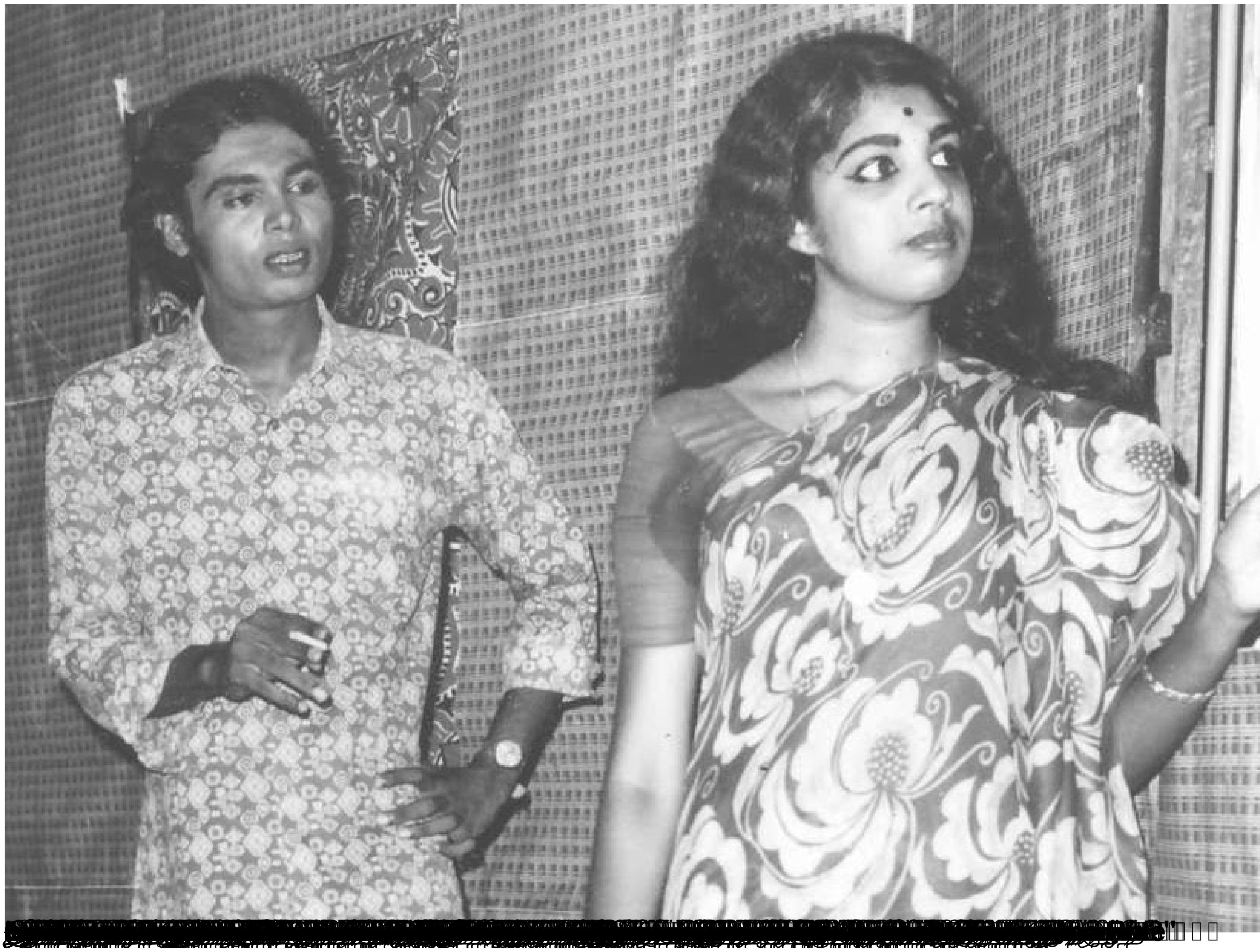
Written by - க.பாலநேந்திரா -
Thursday, 02 July 2020 21:48 - Last Updated Friday, 03 July 2020 12:18